
МИРОШНИЧЕНКО Сергій,

старший викладач кафедри менеджменту та інноваційних технологій соціокультурної діяльності Українського державного університету імені Михайла Драгоманова

СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ МЕНЕДЖЕРА СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ СФЕРИ

Для розуміння місця і ролі соціальних комунікацій в професійній діяльності менеджера соціокультурної сфери вважаємо за доцільне розглянути спочатку саме поняття «соціальні комунікації». Причин цьому декілька. По-перше – існує велика кількість визначень терміну. По-друге – наявні різні підходи до розуміння і вивчення соціальних комунікацій. І по-третє, чітке розуміння поняття дасть можливість виявити специфіку саме у соціокультурній діяльності.

На думку Холода С.М. «термін «соціальні комунікації» має два основні значення: 1) соціальні процеси; 2) наукова галузь» [1, с.89]. Щодо другого значення, то соціальні комунікації розглядаються як «наукова галузь знань, що вивчає проблеми систематизації інформації, її суть, зародження й розвиток, методологію, методики й технології соціального проектування з метою регулювання й покращення комунікаційних процесів» [1, с.89]. Отже, професійна діяльність менеджера соціокультурної сфери може включати в себе, як окремий напрямок, і соціальні комунікації, поряд з такими, наприклад, як соціокультурна анімація і рекреація. Саме визначення, розробка і впровадження технологій соціального (соціокультурного) проектування для поліпшення комунікацій між усіма зацікавленими сторонами збагатить як саму професію, так і сприятиме розвитку соціальних комунікацій як наукової галузі.

Щодо другого значення терміну соціальні комунікації – як процесу – нам близька позиція Харченко Л.М., яка визначає його так: «Соціальна комунікація – це процес передачі, переробки та сприйняття (загалом цілеспрямованого обміну) між соціальними суб'єктами цілісних знакових повідомлень, у яких відображені соціально значущі для них інформація, знання, ідеї, емоції тощо,

обумовлений низкою соціально значимих оцінок, конкретних ситуацій, комунікативних сфер і норм спілкування, прийнятих у даному суспільстві» [2, с.11]. Отже, наявність у визначені різних суб'єктів та різних маніпуляцій з інформацією, говорить про те, що соціальні комунікації являють складну систему «до якої належать історично сформовані соціальні інститути, канали, засоби і методи створення, обробки, збереження та розповсюдження різних видів інформації» [2, с.12]. У зв'язку з цим, в професійній діяльності менеджера соціокультурної сфери важливою є наявність такої компетентності як «комунікаційна готовність», зміст якої визначений Локшиним В.С. у його теоретичній моделі формування професійної управлінської компетентності майбутніх менеджерів соціокультурної сфери: «володіння, як мінімум, однією з найпоширеніших у світі іноземних мов; уміння розробляти технічну документацію й користуватися нею; вміння користуватися комп'ютерною технікою й іншими засобами зв'язку і стратегічної інформації, включаючи телекомунікаційні мережі; знання психології й етики спілкування; керування колективом» [3, с.9].

Таким чином, соціальні комунікації в професійній діяльності менеджера соціокультурної сфери, з одного боку, можуть виступати як практика впровадження наукових знань через визначення та відточення технологій соціокультурного проектування для поліпшення комунікаційних між усіма зацікавленими сторонами, а з другого – як набір певних знань, вмінь та навичок, тобто як елемент професійної компетентності.

Список використаних джерел та літератури:

1. Холод О.М. Думки автора про розвиток соціальних комунікацій (запитання і відповіді на них) після перечитування тексту рукопису начального посібника «Соціальні комунікації: тенденції розвитку» (370 с.). *Соціальні комунікації: теорія і практика* : наук. журн. 2018. Т.6. С. 89-96. URL: <http://lib.pu.if.ua:8080/handle/123456789/5540>

2. Харченко Л. М. Соціальні комунікації : навчально-методичний посібник. Переяслав : «Видавництво КСВ», 2021. 76 с.

3. Локшин В.С. Професійна компетентність майбутніх менеджерів соціокультурної сфери в контексті модернізації вищої освіти автореф. дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04. Київ, 2015. 37 с.

МОКЛЯК Лариса,

Старший викладач кафедри філософії Факультету лінгвістики та соціальних комунікацій Національного авіаційного університету, м. Київ

СПІЛКУВАННЯ ЯК БАЗОВА КАТЕГОРІЯ СФЕРИ КОМУНІКАЦІЇ

Сучасне суспільство динамічно трансформується, перетворюючись із «суспільства праці» (К. Маркс) на «суспільство комунікації» (Ю.Габермас).

У сучасних дослідженнях полівимірність концепту «комунікація» знайшло своє відображення у наступних значеннях: як процес передання повідомлень; як передання інформації від одного суб'єкта до іншого, тобто спілкування; як канал технічного, інформаційного зв'язку. Усі наведені значення охоплюються одним концептом **комунікація** (communicare лат.- робити спільним, зв'язувати). Концепт комунікації у широкому розумінні позначає універсальне соціальне (гранично широке) поняття, під яким розуміється спосіб зв'язку будь-яких об'єктів матеріального і духовного світів, процес, який відбувається у формі передавання чи обміну інформації, що здійснюється соціальними суб'єктами, які являють собою системи, здатні до рефлексії. У вузькому, суто технічному розумінні, комунікація позначає процес спрямованого передання інформації від одного об'єкта до іншого за допомогою певних технічних засобів (Висоцька 2009, 30).